

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 10C/156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213207919
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Szalaiová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2213207919.3

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou Mgr. Erikou Szalaiovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická č. 7434/147, Piešťany, zast. Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná č. 9, Bratislava proti odporkyňi: U. V., F. Š., Č. Č.. X o zaplatenie 258,32 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania do rúk právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 54,44 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 22.04.2013 sa domáhal na tunajšom súde o zaplatenie istiny vo výške 258,32 € s príslušenstvom, keď tvrdil, že odporkyňa porušila zmluvné podmienky zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

Súd svojím rozsudkom zo dňa 09.05.2013 zaviazal odporkyňu k zaplateniu istiny vo výške 209,72 €, spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 56,40 € a s 0,024 % denným úrokom z omeškania zo sumy 209,72 € od 18.04.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. Čo do trov konania zaviazal odporkyňu zaplatiť trovy konania do rúk právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 54,44 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Proti tomuto rozsudku právny zástupca navrhovateľa podal odvolanie. Krajský súd v Trnave svojím uznesením zo dňa 28.01.2015 pod č. 24Co 200/2014-46 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľných podmienok a v závislom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom uznesení poukázal na tú skutočnosť, že súd nešpecifikoval sumu zamietnutej zmluvnej pokuty, zamietol však návrh v časti 48,60 € čo je nie len suma zmluvnej pokuty ako aj nárokovaný úrok z úveru vyčíslený zo zosplatnenia vo výške 26,59 € a ušlý úrok vo výške 16,05 € pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd posúdil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvého stupňa zamietol nárok na zmluvnú pokutu, pričom rozhodnutie v časti je nepreskúmateľné, nakoľko navrhovateľ si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 5,96 €, vo zvyšnej zamietajúcej časti nad rámec zamietnutej zmluvnej pokuty uplatnenej vo výške 5,96 € súd prvého stupňa svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil. Vytkol ďalej súdu prvého stupňa, že si v prvom rade neujasnili predmet konania, to znamená z ktorých čiastkových zložiek pozostáva suma, ktorá je predmetom sporu a nezamerali sa na podrobný prieskum jednotlivito uplatnených nárokov, keď najmä jasne nešpecifikovali nároky, ktoré navrhovateľovi nepriznal a konkrétne ničím neodôvodnil zamietnutie návrhu v časti uplatneného úroku z úveru vyčíslené do zosplatnenia vo výške 26,59 € a ušlého úroku vo výške 16,05 €. Čo sa týka nároku na zmluvnú pokutu tento podľa odvolacieho súdu nebol dôvodný a to pre správne právne posúdenie súdu, ktorý konštatoval, že dojednania o zmluvnej pokute sú absolútne neplatné. Povinnosťou prvostupňového súdu bude v ďalšom konaní ujasniť si predmet konania v zostávajúcej časti, ktorý je odôvodnený zo spotrebiteľskej zmluvy účastníkov, vykonať dôsledné dokazovanie smerujúce preskúmaniu predmetnej

spotrebiteľskej zmluvy z hľadiska noriem na ochranu spotrebiteľa, za týmto účelom prípade doplniť dokazovanie, výsledky dokazovania riadne vyhodnotiť, podriaďiť pod príslušné na vec sa sťahujúce zákonné ustanovenia až následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom je potrebné rozhodnutie odôvodniť náležite v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000€, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä úverovou zmluvou zo dňa 07.12.2006, zmluvnými podmienkami navrhovateľa, splátkovým kalendárom zmluvy ako na čl. 4, výzvou navrhovateľa ako na čl. 10, rozsudkom 10C 156/2013 ako na čl. 19, odvolaním právneho zástupcu navrhovateľa ako na čl. 27, uznesením KS Trnava č. 24Co 200/2014-46 a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že uzatvorila odporkyňa s navrhovateľom úverovú zmluvu č. 3611347461. Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička a teda vybavenie úveru v danom prípade prebiehalo v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákaznickej linky navrhovateľa a následne písomnou komunikáciou. Odporkyňa telefonicky kontaktovala zamestnancov navrhovateľa za účelom získania úveru, t.j. finančné hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca navrhovateľa odporkyňa nadiktovala všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do úverovej zmluvy, ktorá bola navrhovateľom odoslaná na podpis odporkyni spolu s úverovými zmluvnými podmienkami a ktorý ju podpísané späť vrátil navrhovateľovi. Uviedol, že úverové zmluvné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 497,91 € zo strany navrhovateľa a odporkyni. Odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 14,90 €, počet mesačných splátok bola určená 60. Odporkyňa bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle úverovej zmluvy. Odporkyňa bola zo strany navrhovateľa vyzvaná listom zo dňa 14.02.2011 k zosplateniu celého zostatku úveru vo výške 276,54 € v lehote 15 dní od odoslania výzvy, nakoľko riadne nesplácala úver. Sporná istina vo výške 258,32 € pozostáva z istiny vo výške 209,72 €, z úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 26,59 €, z úroku z vyššie uvedenej zosplatennej istiny vo výške 16,05 €, zo zmluvnej pokuty vo výške 5,96 € a z úroku z omeškania od zosplatenia do dňa podania návrhu vo výške 54,46 €. Navrhovateľ žiadal aby súd zaviazal preto odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 258,32 € spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 54,46 € ako aj s úrokom z omeškania. V prípade úspešnosti žiadal priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Nakoľko právny zástupca navrhovateľa podal odvolanie proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti predmetom konania je suma 48,60 €.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon ustanovuje niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 veta prvá cit. zákona tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území SR.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a./ cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky, alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2 odsek 1 písm. b./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 2 odsek 1 písm. g./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na pokutu spotrebiteľovi s výnimkou činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 odsek 3 cit. zák. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody.

Podľa § 3 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver vrámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 cit. Zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 cit. Zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne žiadna škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Podľa článku 1 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách účelom smernice je priblížiť zákony, iné predpisy a administratívne opatrenia členských štátov týkajúce sa nekalých podmienok v zmluvách uzavretých medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom.

Podľa článku 2 písm. a./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach a spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa článku 2 písm. b./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo profesii.

Podľa článku 2 písm. c./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „predajca alebo dodávateľ“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom

vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesií bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa článku 3 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa článku 3 odsek 2 veta prvá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa článku 3 ods. 2 veta štvrtá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách keď predajca alebo dodávateľ znesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 4 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. článku 4 ods. 2 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách hodnotenie nekalej podmienky povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícií hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku.

Podľa ust. článku 5 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7. (2).

Podľa článku 6 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa bodu 1 písm. e./ prílohy - podmienky uvedené v článku 3 (3) Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách podmienky, ktoré majú za cieľ alebo účinok : požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neúmerne vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ až i/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b/ opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c/ cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d/ identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

f./ meno a adresu spotrebiteľa,

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h./ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i./ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c./, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 3 / zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007 zmluva ďalej obsahuje

a./ oprávnenie spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

- b./ sankcie za porušenie zmluvy,
- c./ podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d./ spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e./ práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len v časti a to z dôvodov nasledovných.

Z obsahu výpisu z obchodného registra na navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom a aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že navrhovateľ je dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. ust. § 52 ods. 3 OZ, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania.

Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento sa potom riadi zákonnými ustanoveniami Obč. zák. a zákona o ochrane spotrebiteľa. V žiadnom prípade sa nemôže riadiť zákonnými ustanoveniami Obchod. Zákonníka a to ani v prípade, že by sa na tom účastníci zmluvne dohodli. Také dojednanie je podľa zákonných ustanovení OZ neprijateľnou podmienkou a ako takou absolútne neplatnou, pričom na dôvod tejto neplatnosti je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Je nutné uviesť, že je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené navrhovateľom, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľom, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s jednotlivými vopred pripravenými kolónkami, kde sa vypíňajú potrebné údaje. V každom prípade teda ide o vzťah občianskoprávny.

Podľa ust. § 2 písm. a./ zák. o spotrebiteľských úveroch tak ide o spotrebiteľský úver. Z tohto spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a spotrebiteľa je potom nutné vyvodiť záver, že ide o vzťah podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. OZ ale najmä zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe uvedeného vyplýva, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené v ust. § 4 ods. 1 a 2 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda bez akéhokoľvek navýšenia, len v hodnote poskytnutej služby, teda výšky spotrebiteľského úveru.

Zmluva bola uzavretá, úver bol poskytnutý. Návrh navrhovateľa je preto dôvodný čo do výšky žalovanej sumy vo výške 209,72 €, o ktorej skutočnosti súd už rozhodol svojím rozsudkom zo dňa 09.05.2013 pod č. 10C 156/2013 - 19. Predmetom tohto konania teda zostáva suma vo výške 48,60 €.

Z obsahu výpisu z obchodného registra na navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom a aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že navrhovateľ je dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. ust. § 52 ods. 3 OZ, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania.

V danom prípade súd poukazuje na tú skutočnosť, že úverová zmluva zo dňa 01.12.2006 neobsahuje všetky zákonom predpísané záležitosti a to najmä náležitosti zmluvy podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z.z. a to sumu počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Podľa § 4 ods. 5 cit. zákona teda od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu teda navrhovateľ má nárok len na reálne poskytnuté finančné prostriedky, nemá nárok na zmluvné úroky, na zmluvnú pokutu ani na ostatné poplatky, nakoľko tie neboli v zmluve ucedené a to aj s poukazom na znenie § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa vo výške 48,60 € zamietol.

Pokiaľ sa týka dojednaní o zmluvnej pokute v úverových podmienkach (hlava 14 § 3 a 4) ide o dojednanie absolútne neplatné. Sú písané veľmi drobným, voľným okom skoro nečitateľným písmom, ako aj celé úverové podmienky. Dojednanie o zmluvnej pokute, ako to vyplýva z obsahu úverových podmienok, je zapracované medzi menej podstatné a menej významné obchodné podmienky, čo môže

vyvolať u spotrebiteľa dojem, že aj táto je tak nedôležitá a nehovoriac o tom, že taký dojem vyvoláva aj veľkosť (alebo skôr malosť , drobnosť) písma, ktorým sú tieto podmienky písané. Úverové podmienky sú prakticky nečitateľné, teda nejasné, neurčité a teda aj neplatné. Navyiac je nutné uviesť, že dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť obchodných podmienok. Podľa zákonného ustanovenia OZ zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu a v danom prípade táto absentuje. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a zákonom predpísanej písomnej forme. Nie ako napr. úroky z omeškania, kde tieto vôbec nemusia byť súčasťou zmluvy a napriek tomu pri omeškaní dlžníka veriteľ má podľa zákonného ustanovenia § 517 OZ požadovať úroky z omeškania v zákonom stanovenej a určenej výške. Preto jej obsiahnutie v úverových podmienkach nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. OZ neobsahuje žiadnu zákonnú úpravu o tom, že zmluvné podmienky môžu byť obsiahnuté v tzv. všeobecných obchodných podmienkach. Takúto úpravu obsahuje len Obchodný zákonník, ktorý ale nie je možné aplikovať na tento spotrebiteľský vzťah, lebo je to nevýhodnejšie pre spotrebiteľa a to je dôvod neplatnosti. Okrem toho úverové podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to , čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky robí a formuluje. V podstate odporkyňa ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby pod neho. Navyiac úverové podmienky súčasťou ktorých majú byť aj dojednania o zmluvných pokutách, nie sú podpísané ani navrhovateľom ani odporcom, pričom zákonné ustanovenia § 544 OZ vyžaduje na platnosť zmluvy o zmluvnej pokute písomnú formu. Jej nedodržanie je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 OZ dôvodom jej absolútnej neplatnosti. Preto dospel súd k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je absolútne neplatné. Na dôvod absolútnej neplatnosti pri tom musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti aj keď sa toho nikto nedovoľáva. Ako nedôvodný preto súd zamietol návrh navrhovateľa vo zvyšku, teda v časti vo výške 48,60 €, poukazujúc na § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zaviazal odporkyňa na zaplatenie istiny vo výške 209,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z tejto čiastky od 18.04.2013 až do zaplatenia poukazujúc tu hlavne na § 517 ods. 2 OZ, ako aj na zaplatenie kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 54,46 € a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľ mal úspech v časti, v ktorej bolo jeho návrhu vyhovené. V tejto časti bola odporkyňa neúspešná, lebo bol zaviazaný na úhradu. V časti , ktorej bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý, bol navrhovateľ neúspešný. Odporca mal v tejto časti úspech, lebo nie je povinná zaplatiť to, čo žiada navrhovateľ. Vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov súd podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania len v pomernej výške podľa miery jeho úspechu a neúspechu. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie 258,32 € spolu s príslušným úrokom z omeškania. To predstavuje 100 %. Úspešný bol v sume 209,72 €. Predstavuje to 81,28 % (258,32 : 100 %, 209,72 : 2,58) z toho čo žiadal. Neúspešný tak bol vo výške 18,72 % . (100 % - 81,28 %). Pomer jeho neúspechu a úspechu tak predstavuje 62,56 % . (81,28 % - 18,72 %). To je miera jeho úspechu v tomto spore. V takomto pomere má preto navrhovateľ právo na náhradu trov konania z účelne a správne vypočítaných trov konania. Navrhovateľ si vyčíslil náhradu trov konania celkom v sume 87,03. Ide o súdny poplatok a o trovy právneho zastúpenia. Ako však už bolo uvedené, navrhovateľ mal úspech vo výške 62,56 %. Z tohto dôvodu má preto nárok na náhradu trov konania len do výšky 62,56 % z dôvodne a účelne vynaložených trov. Preto bola navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania v sume 54,44 €, ktorá zodpovedá vo výške 62,56 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 / O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodovanie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1/ O.s.p.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2/ O.s.p.).